



## AZ ÉLET PEREMÉN

# Száz kereszt sorsa

**H**uszadszor tépték ki a katonatemetőben azt a száz keresztet, amelyet a hagyomány-  
őrző egyesület szervezésében Újvidék magyarjai ástak le a még fagyos földbe.  
Egy-két nap múlva nyomuk se volt. Huszadszor történik ez meg, anélkül, hogy  
tudnánk, ki tüntette el őket, mi történt velük. Valahol baj van. Mivel ez már huszadszor  
történik, el kell gondolkozni azon, mit kellene, mit lehetne tenni a szörnyű bűntényekről  
való megemlékezés érdekében, mert ez így nem mehet tovább.

Hallomásból tudom, hogy a helyszínt rosszul választották meg, a „közegnek” ezért van  
joga azokat eltávolítani. Másutt kell talán helyet találni a száz keresztnek. A másik baj,  
hogy a megemlékezés szervezői nem követik a kiszedett kereszték útját. Hova viszik őket,  
mit tesznek velük? Nem lehetne egyszer már éjjeli őrséget állni a temetőben s nyomon  
követni a megemlékezés jeleinek útját, s utána lépni? Mert nincs joga senkinek tönkretenni  
mások vagyonát.

Lehet, hogy kártérítést is lehetne követelni. Száz kereszt anyaga nem is olyan olcsó.

Persze, nem ez a lényeg, hanem az, hogy gyenge politikai háttere van a dolognak.  
Személyesen – mondjuk – el kell hívni a szerb sajtót, televíziót s ha nem jönnek el a  
megemlékezésekre, fel kell tenni a kérdést a főszerkesztőknek, miért mellőzik a magyarok  
e nagy fájdalmát. Továbbá, be kell vonni a politikai tárgyalásokba, mert ilyet is szervez-  
ni kell, minden magyar pártot. Azért eljut a kezünk a kisebbségi szervek illetékeseihez,  
ott vannak képviselőink a képviselő hálózatokban, felvelhetik a bajunkat. Kellene egy  
kiállítás is szervezni a magyar áldozatokról, akik egy részének a koponyái ott hevernek  
dobozokban a pétervárad múzeum padlásterében. Miért nem elemzi ki a Nagy Sándor  
Műemlékvédő és Hagyományápoló Egyesület az eddigi kudarcok okát, s miért nem kezd  
újabb akciókba, amelyek majd nem vallanak kudarcot? Nem valószínű, hogy a legfelsőbb  
szervekhez intézett levelezéssel el lehet érni valamit.

Mindegy, az eddigi kísérletek – látjuk – nem vezettek semmire. Kivonulunk a temetőbe,  
elmondjuk fájdalmainkat és elmegyünk haza. Eleget tettünk-e feladatunknak? ■ P-s